

Mál nr. 409/2016**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss á farþega í bifreið.****Gögn.**

Málskot, móttakið 2016, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.
Bréf V, dags. 15.12.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að kvöldi 30. júlí 2015 var bifreiðinni A ekið á stórt grjót sem var fast upp við ljósastaur á grasbala við Lónsbraut í Hafnarfirði. Ökumaður A var tæpra 17 ára og hafði ekki öðlast ökuréttindi þegar óhappið varð. Fjórir farþegar voru í A, tveir þýskir ferðamenn og tvær stúlkur og var M önnur þeirra. Báðar stúlkurnar hurfu af vettvangi áður en lögreglu bar að. M fór heim til sín og tjáði móður sinni hvað gerst hafði. Daginn eftir leitaði M á slyssadeild og greindist þá með merki um hálstögnun og verki í mjólbaki.

Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir ökumanni A að hún hafi ekið austur Lónsbraut á um 45 km hraða á klst. og verið í beygju þegar hún missti stjórn á bifreiðinni og ekið upp á gangstétt og svo á steininn. Hvers vegna hún hafi ekið A umrætt sinn án ökuréttinda kvaðst hún aldrei hafa gert slíkt áður en ætlað að „redda“ vinum sínum í þetta eina skipti. Sagði hún að allir vinir sínir „stunduðu þetta, þ.e. að keyra án réttinda og átti þetta að vera bara í þetta eina skipti.“

M hefur gert kröfu um bætur vegna líkamstjóns síns hjá V, ábyrgðartryggjanda A. V hefur fallist á bótaskyldu að helmingi, en telur að M verði að bera sjálf tjón sitt að hálfu þar sem hún hafi verið meðvöld að tjóninu af stórkostlegu gáleysi, sbr. 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, með því að hafa umrætt sinn þegið far með réttindalausum ökumanni. Byggir V afstöðu sína til bótaskyldu einkum á því að samkvæmt frásögn ökumanns A hafi tilgangur ökuferðarinnar verið að „redda vinum sínum í þetta eina skipti.“ M hafi horfið af vettvangi og fyrir liggja að M og ökumaðurinn séu vinir á samfélagsmiðlum, svo og kærastar þeirra. Með hliðsjón af tengslum ökumanns og M og háttsemi M eftir slysið sé afar ótrúverðugt að M hafi ekki vitað að ökumaðurinn hafi ekki öðlast ökuréttindi og ekki haft aldur til að öðlast slík réttindi. Með því að hafa þegið far með réttindalausum ökumanninum hafi M sýnt háttsemi sem metin verði henni til stórkostlegs gáleysis.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Bætur fyrir líkamstjón má lækka eða fella niður ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, sbr. 2. mgr. sömu lagagreinar. V hefur sönnunarbyrði um það að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi þannig að lækka megi bætur til hennar.

Af ummælum ökumanns A í lögregluskýrslu verður ekki ráðið að M hafi vitað eða mátt vita að ökumaðurinn hafi verið án ökuréttinda. Þá verður heldur ekki slíkt ráðið þótt M hafi horfið af vettvangi og farið heim til sín strax eftir að slysið varð. Enn fremur verður ekki séð af fyrirliggjandi gögnum að M, ökumaður A eða unnustar þeirra hafi haft slík samskipti á samfélagsmiðlum að M hafi vitað eða mátt vita um réttindaleyfi ökumannsins. Samkvæmt þessu og að virtum gögnum málsins að öðru leyti þykir ekki fram komin nægileg sönnun um að M hafi vitað að eða mátt vita að ökumaður A hafði ekki öðlast ökuréttindi þegar hún tók far með henni og slysið varð. Af þeim sökum eru ekki skilyrði að lögum til að skerða bætur til hennar.

Niðurstaða.

M á óskoraðan rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 17. janúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.